

Chambre des Représentants

SESSION 1970-1971.,

21 MAI 1971.

PROPOSITION DE LOI

modifiant la loi du 9 juillet 1957 réglementant les ventes à tempérament et leur financement.

AMENDEMENT PRESENTE PAR M. GENDEBIEN.

Article unique.

Compléter cet article par un nouvel alinéa libellé comme suit:

« Le finisseur de bonne foi ne peut se voir opposer les conséquences de la violation de la disposition qui précède. »

JUSTIFICATION.

En matière de vente à tempérament, le paiement d'un acompte par l'acheteur revêt une grande importance.

L'acompte est en effet :

- 1° le signe concret d'une certaine aisance de trésorerie de l'acheteur;
- 2° le témoignage de l'esprit d'économie du demandeur de crédit, lequel a dû thésauriser les deniers de l'acompte;
- 3° la garantie d'une meilleure réflexion de l'acheteur qui, dès le départ, doit engager dans l'opération des deniers propres;
- 4° un élément essentiel qui contribue, pour le finisseur, à améliorer la balance actif-découvert.

L'acompte financé de quelque façon que ce soit est le contre-témoignage parfait de l'aisance de trésorerie, de l'esprit d'économie et de la garantie de réflexion.

En outre, le finisseur se voit trompé dans l'appréciation des charges du demandeur de crédit puisque ce dernier doit, outre le poids des mensualités connues du finisseur, faire face à la dette occulte que représente le remboursement de l'acompte financé.

Enfin, outre ces inconvénients, il ne devrait pas être tenu compte des conséquences de l'existence de la vente qui, sans l'alinéa supplémentaire, objet du présent amendement, fait subir par un tiers de bonne foi, les conséquences d'une fraude qu'il a ignorée.

On évite ainsi que le finisseur soit à la merci d'une complicité acheteur-vendeur.

J. GENDEBIEN.

Voir:

867 (1970-1971) ;

- N° 1; Proposition de loi.

Kamer van Volksvertegenwoordigers

ZITTING 1970-1971.,

24 MEI 1971.

WETSVOORSTEL

tot wijziging van de wet van 9 juli 1957 tot regeling van de verkoop op afbetaling en van zijn financiering.

AMENDEMENT VOORGESTELD DOOR DE HEER GENDEBIEN.

Enig artikel,

Dit artikel aanvullen met een nieuw lid, luidend als volgt:

« De gevolgen van de schending van de oostensteende bepaling kunnen niet worden tegengeworpen aan de geldschietster die te goeder trouw is. »

VERANTWOORDING.

De betaling van een voorschot door de koper is van groot belang voor de verkoop op afbetaling.

Het voorschot is immers :

- 1° een concreet bewijs dat de koper enigszins hemiddeld is;
- 2° een blijk van de spaarzin van degene die het krediet aanvraagt en die het geld voor het voorschot heeft moeten sparen;
- 3° de waarborg dat de koper die, vanaf het begin, zijn geld in de transactie moet beleggen, beter zal nadenken;
- 4° een essentiële factor die voor de geldschietster de verhouding tussen het reeds betaalde en het nog te betalen bedrag kan verbeteren.

Dat iemand tot om het even welk middel zijn toevlucht neemt om een voorschot te betalen is het beste bewijs dat hij niet gemakkelijk kan betalen, dat hij niet economisch handelt, en ook dat hij niet goed nadenkt.

Bovendien wordt de geldschietster bedrogen bij zijn oordeelover de lasten die op de kredietvrager drukken daar deze, buiten de last van de maandelijkse aflossingen die de geldschietster bekend zijn, ook nog de verborgen schuld, die het gefinancierde voorschot is, moet aflossen.

Ten slotte is het zo dat naast deze bezwaren geen rekening zou moeten worden gehouden met de gevolgen van het niet bestaan van de verkoop waardoor - bij ontstentenis van het in dit amendement vastgestelde bijkomende lid - een derde, die niet op de hoogte is van een bedrog, de gevolgen daarvan zou moeten dragen.

Aldus wordt verneden dat degene die het geld voorschiet, het slachtoffer zou worden van samenspanning tussen koper en verkoper.

Zie r

867 (1970-1971);

- N° 1; Wetsvoorstel.